

Kazatel: Josef Hurta

Čtení: 1K 3, 9 – 15

Text: Mt 13, 47 – 50 *Anebo je království nebeské jako síť, která se spustí do moře a zahrne všechno možné; když je plná, vytáhnou ji na břeh, sednou, a co je dobré, vybírají do nádob, co je špatné, vyhazují ven. Tak bude i při skonání věku: vyjdou andělé, oddělí zlé od spravedlivých a hodí je do ohnivé pece; tam bude pláč a skřípění zubů.*

I když se to nezdá, tak toto podobenství musí pobuřovat jak lidi tzv. „kostelové“, tak i „nekostelové“. Ti první mívají někdy pocit, že ta pomyslná kostelní zeď to jasně rozděluje, kdo kam patří. V království Božím jsou ti, kteří chodí do kostela a nejsou v něm ti, kdo do kostela nechodí. A my musíme dostat lidi do kostela, abychom je dostali i do Božího království.

Ti tzv. nekostelové jsou naopak pohoršeni tím, že právě v kostele je to pomíchané, že tam chodí nejen dobří ale i zlí, a to je pro ně důvod nebo alibi, že se raději kostelu vyhýbají, protože v tom vidí jen pokrytectví a faleš.

Obě skupiny proto zřejmě pobouří Ježíšův výrok, že Boží království zahrnuje lidi dobré i zlé zároveň. A jestliže bereme Písmo doslova, tak Ježíš dokonce říká, že dobří a zlí nejsou pomícháni jen v kostele, v církvi nebo ve světě. Ale přímo v království Božím. Boží království prostě zahrnuje všechno možné, tedy i to zlé.

Ježíšovo podobenství se ovšem skládá ze dvou částí. První obraz mluví o Božím království před vytažením sítě z moře, ten druhý znázorňuje dobu po vytažení sítě. Samotný okamžik vytažení sítě je pak interpretován jako skonání věku. To znamená, že dokud neskončí tento věk, je síť Božího království stále skryta pod hladinou moře a v té síti se opravdu může nacházet úplně cokoliv. A ta síť se stále ještě plní, dokud nebude plná. Až tento svět skončí, teprve vyjdou andělé, a zlo bude od dobra jasně odděleno.

Zatím jsme si udělali jakousi textovou analýzu, a teď se podívejme, co z toho pro nás plyne. Mám k tomu čtyři myšlenky:

1) Chceme-li pochopit, co znamená pojem „království nebeské“, pomůže nám právě ten obraz sítě. Dalo by se říci, že rybářská síť přidává rybímu životu jakýsi vyšší smysl, sahající až za hranici smrti. Smysl rybího života nekončí smrtí, ale naplňuje se v podobě chutného životodárného pokrmu. Ale ne všechno, co najdeme v moři se hodí k jídlu. Na talíři skončí z celého úlovku jen něco, zatímco odpad zůstane bez užitku. Mít podíl na království nebeském znamená, že smysl mého života nekončí smrtí, ale překonává smrt. Proto se mu říká život věčný.

2) Úlovek, který rybáři na konci vyhodnotí jako neužitečný a vyhodí jej, představuje promarněný život. Po výlovu z něj nezůstane nic dobrého a končí v marnosti. Takové existenci, která svůj smysl života zahodila a spálila v peci ohnivé, zbydou na konci jen oči pro pláč a může už jen skřípat zuby.

3) Pojem „konec věku“ je možno přeložit také jako konec světa. Ten konec věku nebo i světa ale není jen nějaká vesmírná apokalypsa. Ten konec nastává pro každého člověka ve chvíli, kdy končí jeho vlastní věk. Tedy ve chvíli smrti. Teprve v té chvíli je možno lidský život nějak hodnotit. Do té doby se ta síť plní a člověk do ní střádá dobré i zlé věci svého života. Dokud se ta síť nenaplní, nelze nic hodnotit, protože do ní stále něco přibývá. Navíc je celá síť pod hladinou, takže není vidět, co v ní všechno je.

Do druhého člověka prostě nevidíš i kdybys chtěl. Proto takovou práci nemohou dělat lidé, a to ani jako pohřební řečníci. Je svěřena andělům. To jsou ti rybáři, kteří na břehu vybírají dobré do nádob a špatné vyhazují ven.

4) Skutečnost, že nejsme kompetentní hodnotit lidi a jejich život neznamena, že nejsme vůbec schopni rozlišovat mezi dobrem a zlem. Nemůže nám být jedno, zda konáme dobro či zlo. Zlo a dobro nejsou zaměnitelné neutrální hodnoty. Však také rozdělení na dobré a zlé neplatí až na konci věků. To dobré a špatné je v síti přítomno už teď, když je ta síť ještě pod hladinou. Už teď je to buď něco dobrého nebo špatného. Ale my to nemůžeme ze svého pohledu dobře posoudit, snad jen to, co plave na hladině nebo blízko hladiny a co má člověk před očima. Hospodin ale hledí do hloubky, k srdci. Co všechno patří do sítě Božího království nám nejde jasně rozlišovat ani v církvi. Je jasné, že i v církvi je ta mořská havěť různorodá, užitečná i neužitečná. Ale co s ní bude, o tom rozhodne někdo jiný a rozhodne o tom až na konci – tedy žádný moralistický potápěč, který by předčasně třídil už pod vodou.

Když to všechno shrneme, platí, že zvát do církve můžeme doslova hlava nehlava. Kdokoliv, ať dobrý či zlý smí přijít na bohoslužby, modlit se, zpívat či skládat lego. Otevřená Boží náruč je jako všezahrnující síť, která sbírá všechno. Tedy i to zlé. Vždyť ono to není tak, že jedni jsou dobří a druhí zlí. Všichni jsme jak dobří tak zlí zároveň. I kdyby přišel do kostela jeden jediný člověk, bude zde přítomno dobro i zlo. A v průběhu svého lidského života postupně vršíme jak zlo, tak i dobro. Až na konci svého věku, kdy budeme vytaženi z tohoto světa na druhý břeh, budeme moci vyskládat karty na stůl a uslyšíme třeba: Tady jsi měl celou dobu v rukávu eso, ale nikdy jsi ho nepoužil. Proč?

Nevíme, jak bude vypadat ten pověstný Boží soud. Je docela možné, že ani zlí nezhynou. Jinak by totiž nemohli nad svým životem plakat a skřípět zuby. Ale asi jim bude ještě horko. Ježíš totiž říká: „Zlé hodí do ohnivé pece; tam bude pláč a skřípění zubů.“

Apoštol Pavel, který tyto otázky také hluboce promýšlel jednou napsal: „Zda někdo staví ze zlata, stříbra, drahého kamení, či ze dřeva, trávy, slámy – dílo každého vyjde najevo. Ukáže je onen den, neboť se zjeví v ohni; a oheň vyzkouší, jaké je dílo každého člověka. Když jeho dílo vydrží, dostane odměnu. Když mu dílo shoří, utrpí škodu; sám bude sice zachráněn, ale projde ohněm.“

Modlitba: *Pane, v každém z nás je dobro i zlo. Prosíme, zbav nás od zlého, abys nás jednou nemusel z Božího království vytrádit jako odpad. Kéž svou víru potvrzujeme poslušností tvých přikázání i pokáním ze svých zlých činů. Kéž jsme ospravedlněni vírou v Krista Ježíše, který za naše viny položil život. Amen.*

Přímluvná modlitba: *Pane Ježíši Kriste, modlíme se za smíření mezi lidmi. Prosíme za lásku, pokoj a jednotu. Prosíme ať pravda je nesena láskou a nikoliv nenávistí. Ať láska není slepá a oklamatelná. Prosíme za lidi, kteří se ocitli na šikmé ploše a jde to s nimi z kopce. Prosíme za lidi, kteří se snaží vyhrabat ze svých problémů a kterým nikdo nepodává pomocnou ruku. Prosíme za schopnost jeden druhému trpělivě naslouchat, snažit se jeden druhého pochopit a respektovat. Prosím za lidi, kteří nám ztrpčují život i za ty, kteří nám ho nadlehčují. Modlíme se za náš sbor, abychom všichni poznali, jak činit pokání, jak spolu vycházet, jak být pro druhé vzorem a nepovyšovat se. Modlíme se za ty, kteří se mezi námi necítí dobře, modlíme se za lidi, které jsme odradili nebo zklamali. Pane, ty svou církev spojuješ svým Duchem. Dej nám ho vrchovatě, aby umrtvoval naše hříšné sklony a obživoval nás k životu v lásce podle řádů království nebeského. Děkujeme, že nám do něj otvíráš brány, abychom mohli navždy být s Bohem. Vždyť ty v něm žiješ a kraluješ s Otcem i Duchem svatým až na věky věků. Amen.*